

FRÅGA 42

Advokat Pontus Pontén spelar ofta bridge med sin mångårige bridgepartner, direktören Sune Söder. De umgås inte familjevis men anförtror sig ofta till varandra om privata glädjeämnen och bekymmer. Söder har ofta berättat om sina svåra alkoholproblem och nyligen också om att hans svåger, tryckeriägaren Ture Trygg, kommit i svårigheter och förmodligen tvingas sälja sitt tryckeri, Trygg-Tryck AB.

En dag ringer Söder till Pontus på kontoret och ber att få hans professionella hjälp. Söder berättar att han blivit "head-huntad" som VD till det stora komponenttillverknings-företaget Tola AB. Söder vill nu ha Pontus hjälp vid förhandlingarna om hans VD-avtal. Pontus förklarar att det normalt är en annan advokat på byrån som brukar sköta den typen av ärenden men Söder vill ha Pontus och han tar också uppdraget. Tillsammans med Söder träffar Pontus Tolas styrelseordförande, Börje Bengtsson, i advokatfirmans lokaler, för att förhandla om och utforma Söders VD-avtal. Under mötet frågar Bengtsson om Söder har problem med alkohol. Frågan motiveras av att företaget har en hel del representation där det förekommer både det ena och det andra i dryckesväg.

Söder uppger att han inte har några problem med detta. Pontus blir lite besvärad av diskussionen men lägger sig inte i den frågan utan går vidare med själva avtalsutformningen.

Vid besöket på advokatfirman ser Söder i väntrummet direktör Lennart Lind från Marknadsbolaget AB. På fråga berättar Pontus att advokatfirman hjälper Marknadsbolaget med upphandling av ett stort tryckerijobb, ett kontrakt på tre år. Pontus tillägger att han är glad för uppgiften om Trygg-Trycks svårigheter som gjort att man kunnat avskryva deras anbud. Söder får lite dåligt samvete för sin frispråkighet och tycker synd om sin svåger som nu missat ett välbehövligt uppdrag till tryckeriet. Han är förvånad över att Pontus förde uppgiften vidare.

Sedan Söder installerat sig i VD-stolen på Tola, kallar han på Pontus och ber honom granska bolagets leveransavtal och också ta hand om en tvist med en kund som inte vill betala. Så börjar Pontus karriär på Tola. Snart har Pontus också blivit protokollförare i styrelsen och lärt känna Börje Bengtsson som en väldigt trevlig och kunnig ordförande och person. Pontus dras mer och mer in i verksamheten och Tola kommer efter hand att bli hans största och viktigaste klient.

En dag ringer Börje Bengtsson till Pontus och berättar att det hänt något förfärligt. Söder har "supit bort" en viktig avtalsförhandling och därefter gjort sig skyldig till förargelseväckande beteende då han urinerat på Stadshotellets trappa. Han frågar om Pontus kände till Söders alkoholproblem vilket Pontus förnekar. Börje Bengtsson ber nu Pontus om råd hur man skall göra. "Skall man sparka Söder omedelbart eller ge

honom en chans till?” Pontus föreslår att Söder skall få förklara sig på nästa styrelsemöte och att styrelsen därefter fattar beslut i frågan. Det slutar med att Söder får stanna kvar.

Tola AB lägger nu så mycket uppdrag på Pontus och hans advokatfirma att faktureringen ger Söder anledning att höra om man inte kan få fast pris på vissa moment och att de som är mera inkassoliknande dessutom skulle kunna läggas ut på provision.

Pontus ser vissa problem i upplägget och föreslår istället att han skall få ett fast årligt basarvode med vissa bonusmöjligheter. Han kan i så fall säga upp sitt nuvarande kompanjonsavtal på advokatfirman och starta en egen byrå med Tola som, om inte enda, så i vart fall helt dominerande klient. Pontus påpekar att han ju redan i princip arbetar som bolagsjurist på Tola. Fyra dagar i veckan sitter han i ett eget arbetsrum på Tolas huvudkontor.

Ett viktigt skäl för Pontus att starta eget är att han vet att hans byrå håller på att rekrytera två advokater från en advokatfirma, som är återkommande ombud för och rådgivare åt en av Tolas viktigaste kunder. Han har fått för sig att detta kan komma att innebära problem.